

Doktor fogalmazó

Debrecen egyik eszpresszójában beszélgettem Bodnár Júliával. Igen szép, tiszta magyarsággal beszélt, szavainak széles, vibráló mozdulatokkal adott nyomtatókat.

1972 januárjában kapta meg a doktori címet Szegeden, jogtudományból. Azóta Debrecenben, a járásbíróként dolgozik, egyelőre fogalmazóként. Most készül a szakvizsgára, büntető szakkból.

Elég nehezen oldódott föl, de amikor egyetemista éveiről kérdeztem, megenyhült és lelkesedve mesélt évfolyamtársairól. Sok társával ma is tartja a kapcsolatot, az egyikkel együtt dolgozik.

— **Milyen volt az évfolyamod?**
— Nagyon sok lány került össze, többen mint a fiúk. Ez a tanulástól kezdve a szórakozásig mindenre rányomta a bélyegét. Mindenhol ott nyüzsgtünk, mozikba, színházba, koncertekre, kiállításokra, a Collegium Artiumra jártunk — és sokat tanultunk.

— **Tanulmányi átlagaid (ha van jelentősége) milyenek voltak?**
— Az első évben rosszul indultam, aztán végig négy körül.

— **Ez az eredmény egyetem után mire jogosított fel? Használd-e a doktori címet?**
— Az első kérdésre a válaszom: semmire. Ez a szakma olyan, hogy valójában csak a végzése közben tanulja meg az ember, mit kell csinálnia és hogyan. Az egyetemi tanulásunk tisztán elméleti volt. Bevertük a jogszabályokat, mindent összetanultunk (voltak olyan tantárgyak, amelyeknek a címeire alig emlékszem) és aztán kezdtünk újra, mert a jogszabályokat állandóan ismételni, tanulni kell, korrigálni és alkalmazni. Még az öt éve jegyzősködni is többet tudnak — nyolc általánossal — erről a munkáról, mint mi, amikor kikerültünk az egyetemről.

A doktori címet pedig csak a hivatalban használom, mert a munkaköröm ezzel jár, a magánéletben semmire.

— **Mennyit keresel?**
— Háromszori emelés után 2300-at.

— **Hol laksz?**
— A Nagyerdőn, albérletben, egy egyetemista kislánnyal. Ötszáz forintot fizetek érte, de nagyon jó hely. A háziakkal megértjük egymást, a barátaink megkereshetnek, a szoba kényelmes. Lakásra egyelőre nem számíthatok.

— **Az hiszem, ez elég kényelmetlen, mert állandóan tanulnotok, olvasnotok kell és ezt csak nyugodt környezetben lehet.**

— Igen.

— **Látom, most is van nálad egy csomó irat.**

— Ma este ezeket még át kell tanulmányozni, munkaidő alatt erre nincs idő és sürgős. Gyakran a bíróságon ülök fél 7-ig, hogy elvégezzem a benti munkát, hiszen még gépelni is nekünk kell, aztán ott van a tevékenységi napló is, a minisztériumi tematikák átnézése, otthon meg tanulni, jegyzetelni.

Még nem csalogtam. Egyébként is, annyira a kezdetén vagyok, hogy ilyet butaság lenne mondani. Különösebb álmaim nincsenek. Jól és pontosan akarom továbbra is végezni a munkámat. Igaz, hogy ezt mások csak akkor tudják teljesen megítélni, ha önálló munkám és döntéseim lesznek, ha ítéleteket kell mondani. Egyelőre csak tanulom ezt a szakmát, minden apró porcikáját meg kell, hogy ismerjem, e nélkül nem is tudnám elképzelni a jövőmet. Tökéletes objektivitás kell és hatalmas lelkiismeret. Az önvizsgálat állandó napirendi pont, korosztálytól függetlenül.

— **De ezt nem lehet elválasztani a magánélettől sem!**

— Szerencsére.
— **Néhány személyesebb kérdésed van. Valóban igaz-e diplomás nő férjhezmenési esélyének rohamos csökkenése?**

— **Mások szemszögéből: Igen — a magaméból: nem.**

— **Vállalnál-e egyedülállóként gyereket?**

— Gondolom, ezt a szakmában nem lehet megengedni magának. A köztudat nem tart még ott, ahol az elmélet. Egyébként három gyereket szeretnék, bár gyerekekkel nagyon nehéz a bfrónőnek, a közhiedelem szerint jól keres, ezért nem veszik fel a gyereket a bölcsődébe, óvodába. Mit tehet? Fogad melléjük valakit, vagy a nagyszülőkhöz adja. Aztán igényes anyának, feleségnek, embernek kell lennie.

— **Van társaságod?**

— Igen. Nem voltam hajlandó a színházról, filmekről, kiállításokról és könyvekről lemondani.

— **Tudom, hogy rengeteget olvasol és szereted a zenét.**

— Középiszolás korom óta.
— **Kitől olvasol szívesen?**
— Ha fáradt vagyok, Stendhált, egyébként Stefan Zweigot és Németh Lászlót mindenkor. Bár néha még Stendhal is fászsztó és szívesebben hallgatnék egy Paganini hegedűversenyt.

Sokáig beszélgettünk, beesteledt. Julika siet haza tanulni, olvasni. A mai estéje kivételesen „szabad”.

GE CZI JANOS

Gyere a klubba!

A JATE KISZ-klubjának programjából ajánljuk:

November 25-én 20 órakor: A nacionalizmusról szóló viták összefoglalása. Előadó: dr. Csátrai Dániel tanszékvezető egyetemi tanár.

November 26. 20 óra: Bemutatjuk a Bölcsészettudományi Kar Irodalmi Alkotókörét.

November 27-én 20 órakor: BEAT KONCERT Közreműködik a NON-STOP együttes.

November 28-án 20 órakor: Muszti Bea—Dobai Péter koncertje.

November 29. 20 órától: Lemezhallgatók klubja. Krzysztof Penderecki műveiből hallhatók Paál István válogatásában.

November 30-án 20 órától: Disc-Jockey Lovas: Tóth András.

December 1-én 20 órakor: „Etüdök” I. A Szegedi Egyetemi Színpad I. sz. Stúdiójának bemutatója. Ingyen belépőjegyek november 28-án igényelhetők. A klub e napon 18 óra 30 perckor nyit és csak az előadásra szóló belépőjeggyel látogatható.

A Tamási Áron Klub programjából:

November 27-én 20 órakor: Mindenféle versek „Bita Márk emlékkör estje”.

November 29. 19 óra 30 perc: „Pepita-program” Folklor est.

December 4-én 7 órakor: KI MIT TUD döntő

December 6-án este: Dinnyés József műsora.

A JATE-kórus hangversenyéről

A Filharmónia főiskolai bérletsorozata november 11-i nyitóhangversenyének első felében a JATE kórusa énekelt Szécsi József vezényletével. Produkciójuk csúcspontját első két műsorszámuk jelentette. Először egy Purcell-kantátát adtak elő, amelyben az eredeti vonóskart egy vonósnegyes helyettesítette. Continuo-ként elektromos orgonát alkalmaztak, amelynek dús hangzása a vonósokkal elkeveredve igen szerencsésen keltette a zenekar illúzióját. Csak dicsérhetjük a kórus előadását, valamint Szécsi József remek műsorválasztását, amellyel a zseniális angol mester újabb művét tette hozzáférhetővé számunkra.

Ugyanilyen jó előadásban hallottunk kórusrészletet Händel: Belsazar című oratóriumából.

A két Kodály-kórus közül a Főlszállott a páva, az előbbi számokhoz hasonlóan telt, kiegyensúlyozott hangzásban szólalt meg. Nem tudjuk viszont helyeselni A magyar nemzet című kórus műsorra jölését, amely — bár milyen jól is énekelték — túlzottan szövegű, illusztratív, nem priméren zenei jellegével és szakadozott fölépítésével nem tartozik Kodály sikerültebb munkái közé. A kórus műsorát Liszt: Himnusz a munkához című mű-

ve zárta. Ennek is szép, lendületes volt az előadása, bár a kórus kissé elbátortalanodott amikor sem a zongorakíséretre, sem a nagyobb hangrő és a homogén ritmus adta biztonságérzetre nem számíthatott. Színvonalasan járultak hozzá a kórus sikeréhez az énekszólisták; dr. Szűcs István és dr. Zámbo Géza, valamint a Zeneművészeti Főiskola hallgatói, Egető Máriaival az élükön.

Nem győzzük eléggé dicsérni azt, hogy Purcell és Händel műveit az eredeti angol szöveggel énekelték. Azonban nem értjük, miért kellett Liszt művét magyarul, ráadásul egy alaposan „félrefordított” magyar szöveggel énekelni.

A szünet után a fiatal, kiváló szegedi zongoraművész, Kerek Ferenc műsorában Brahms H-moll rapszódiját, Schumann Karnevál-ját hallottuk. A ráadásszámok közül Brahms: Esz-dúr Intermezzóját emelném ki, amelynek előadása szép példája volt a gondos formálásnak, hajlékony árnyalásnak és intenzív érzelmi töltésnek.

HUSZÁR LAJOS

Vándorló hallgatók

A fluktuáció az utóbbi időben közismert, sokat használt szó lett, mivel az általa jelölt jelenség előfordulása megszorodott. Fluktuálás az egyetemeken is van — összegyűjtöttük azokat az adatokat, számokat, amelyek a József Attila Tudományegyetem hallgatóinak fluktuálását mutatják. A feljegyzett és közrebocsátandó számokból nehéz helytálló következtetéseket levonni, amikor más felsőfokú tanintézményre vonatkozó adatokat nem ismerünk, és nem végeztünk vizsgálatot az eltávozott, átiratkozott, vagy éppen kimaradt hallgatók körében — elsősorban persze az indokokat részletesebben felderítve. Összevetést tehát csak a három kar vonatkozásában tehetünk. Nézzük tehát a mutatókat, egyelőre mintegy öncélúan: de azzal a szándékkal, hogy a jelenségekről akiket illet elgondolkodjanak.

Nappali tagozatra igyekeznek

A dékáni hivatalokban szerzett információk szerint: az Állam- és Jogtudományi Kar nappali tagozatán a mozgás egészen elenyésző. 1 első évet és 3 második évet befejező hallgató folytatja tanulmányait a jelenlegi félévben már az ELTE-n. 1974-ben egyetlen joghallgató próbált átkerülni az ELTE bölcsészkarára, egyelőre siker nélkül. A mozgás másik irányát tekintve: 1 első évet befejezett gyógyszerészhallgató ismerkedik most már a jogtudománnyal. Nagyobb értékeket találunk, ha a tagozat felcserelésének eseteit számoljuk össze: az Állam- és Jogtudományi Karon ez a jellemző mozgás. Ugyanis 15 első évet befejező esti-levelező tagozatos lett ebben a félévben nappalis, a harmadéves befejezők közül ketten folytatják már tanulmányaikat a nappali tagozaton. Elutasított kérelem ebben a vonatkozásban csak pár darab akad. Ugyanakkor 1-1 második- és harmadéves nappali tagozatos hallgató lett levelezős, 1 volt elsőéves pedig estis.

Kevés az „elvándorló”

A Természettudományi Karról a budapesti tudományegyetemre — elsősorban és főként családi indokok alapján — átiratkozott 10 hallgató, a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára — elsősorban tanulmányi problémák miatt — átjelentkezett 6 tanárszakos egyetemista, a pécsi főiskolára, Debrecenbe a KLTE-re, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemre 1-1, a szegedi bölcsészkarra 2 (matematika—földrajz szakos „partolt át”, akik a matekot a pedagógia tár-

gyával cserélték föl). A nappalisok közül 7 ötödéves került át levelezőre. Viszonylag kevesen „vándorolnak el” a karról, ami senkit nem tart vissza, a csere feltételét egyedül az átvevő intézmény szabja meg. Valamivel kevesebb hallgató jelentkezett a TTK-ra, mint ahányan elmentek: levelezőről nappalira került 2 hallgató, Pécsről, a Soproni Faipari és Erdészeti Egyetemről és a szegedi BTK-ról 1-1 hallgató iratkozott be idén a TTK-ra.

A pestiek Pestre tartanak

A Bölcsészettudományi Karon 28 kérelem érkezett ebben az évben a dékánhoz átjelentkezés ügyében. A kérelmezők közül 25-en az ELTE bölcsészkarára, 2-en a KLTE bölcsészkarára akartak átiratkozni, 1 hallgató a JATE TTK-n akarta elkezdni a tanulmányokat. 13 hallgató kapott kedvező választ, további 6 hallgató föllebbezésre kapott engedélyt, 15-en továbbra is Szegeden várják kérelmükre a kedvező választ. A leg többben a II. évesek (12) és az I. évesek (10) közül jelentkeztek, a III. évfolyamról 4, a IV. évfolyamról 1 kérelem futott be. Az átiratkozott, vagy átiratkozni szándékozó hallgatók szinte kivétel nélkül mind pesti fölvételi vizsga után kerültek Szegedre, vagy budapesti lakosok, ezért kérik — kérhetik eredményesen az átjelentkezési engedélyt. Többben ez alkalomból szakot is változtatnak: magyar—történelem szakról magyar—történelem—finnugor, angol—oroszról angol—arab, magyar—franciáról magyar—francia—indológia szakra mennek át. Az újonnan felvett (harmadik) szakok között van még például a bolgár, a filozófia, a török stb. A szakokat tekintve az átjelentkezők közül 15-en angol, 11-en magyar, 10-en orosz, 7-en történelem stb. szakosok (voltak Szegeden). A szakpárokat tekintve az angol—magyar vezet (7), a történelem—magyar (3) és a történelem—angol (3) szakpárok előtt. A kérelmek elutasításában az indokok általában a következők: nem megfelelő a tanulmányi eredmény, a kari létszám túlerhelt, vizsgahalasztás miatt már nem tudták átvenni, kérelem későn érkezett.

Ebben a tanévben az első éveseken kívül 17-en jelentkeztek a BTK-ra: 9 hallgató a szegedi tanárképző főiskoláról, 2 hallgató a pécsi tanárképző főiskoláról, 3 hallgató a KLTE bölcsészkaráról, 2 hallgató a JATE TTK-ról, 1 hallgató az egrí Ho-Si-Min tanítóképző intézetből. A 17 jelentkező közül 10-en kedvező választ, 5-en elutasítást kaptak, 2 kérelmet még tárgyalnak. Ezek a számok nagyjából megfelelnek a többéves átlagnak.

Beszélgetés a Tisztáj-ról

Legtöbb ember a szerkesztőségek életével filmek harsány, hatásra törekvő jeleneteiből ismerkedik meg. Következésképpen hamis modellt, idealizált munkát lát, s hamis képet formál róla. Nos, a hamis képeket, a rossz mítoszokat szét kell foszlatni, helyükbe pedig a valóság kevésbé látványos, ám reális értékeiben összehasonlíthatatlanul fontosabb tartalmait kell helyezni.

Ilia Mihály és Annus József, a Tisztáj szerkesztői Eötvös kollégiumi látogatásukkal azt hiszem sokat tettek azért, hogy az általuk szerkesztett folyóiratról reális képet, az ottani munkáról reális szemléletmódot alakítsunk ki a jelenlevő hallgatóság. — „Nincs takargatni való” — lehetett volna a mottója az egész beszélgetésnek. Öszintén beszéltek a Tisztáj és a külföldi magyar irodalmak kapcsolatáról, ennek lehetséges módjairól és a kapcsolattartás gyakorlati problémáiról. A kérdések tartalmi komolysága mutatta, hogy a résztvevők a mostani Tisztáját az egyik legszínvonalasabb magyar irodalmi folyóiratnak tartják. Aminek tekintélyét nemcsak az ilyési, nagy lázslói színvonalú szépprózák, versek, hanem az igényesen és következetesen megválogatott tanulmányok is — melyeknek a szerkesztők igen nagy fontosságot tulajdonítanak — emelik. Nem titkolták, hogy szeretnék bővíteni terjedelemben a lapot, nagyobb, biztosabb anyagi keretet akarnak elérni. Ami azt hiszem egy töből ered az olvasók kívánságával: még több jót, még szebb formában, legalább ilyen következetes szerkesztői szigorral és polemizáló készséggel.

— Z —

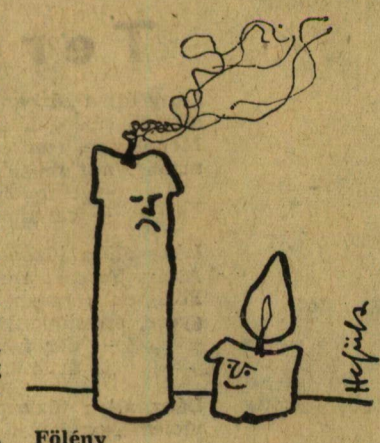
Jó buli volt!

Az eddig megszokott februári időpont helyett az idén novemberben szervezték a TTK-s harmadévesek a hagyományos mat-fiz. bulit. Az ötletes, színes plakátokba öltöztetett „szendvicsemberek” november másodikára hirdették a felfordulást, Este 8-kor már volt közönség, amely érdeklődéssel várta a harmadévesek humoros műsorát és nem csalódott; az apróhirdetések, a mese a csodálatos és nehézséges Anna-Lizi-ről, az elemzőgép és a félreértelmező szótár visszhangra talált az oktatók és a hallgatók soraiban.

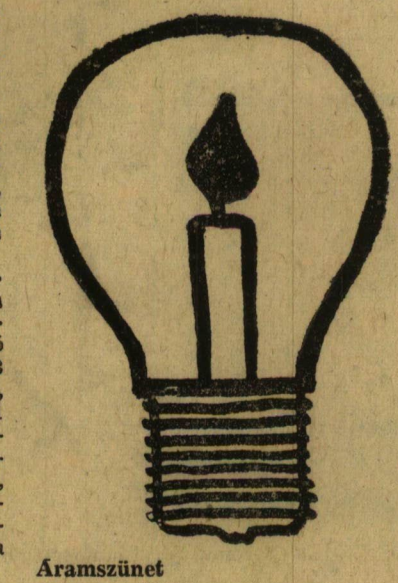
A műsor után éjfélig eított időt egyetlen szóval leírhatom: disco. Éjfélkor került sor az értékes tombolatárgyak kisorsolására. Ezek a tárgyak „a gyakorlati felhasználhatóság elvét szolgálták”. Így került sorsolásra egy billi vödör és egy pár meleg zokni a szüretelőknék, számmérleg a gyengébbeknek és még sorolhatnám tovább...

A tombola után folytatódott a

tánc végkimerülésig és hajnali négyig.
Merem remélni, hogy ha az idén megszüntetésre kárhóztatott mat-fiz. buli sikerült, akkor jövőre is engedélyezik a megszervezését. Azzal nem oldjuk meg a „ferdén ápolit” hagyományok problémáját, ha megszüntetjük!
H. I.

Főlény

Aramszünet